

Cox időszámítása

írta: Dr. Gönczy Zoltán

Minden sír általában komor hangulatot áraszt, így van ez ha Cox sírjánál megállunk, pedig Ő legendásan jó kedélyű, sőt egyenesen jó humorú volt. Erre álljon itt egy emlékezetes példa: a nyelvtanulás hagyományos velejárója a memoriter, vagyis rövidebb, hosszabb szövegek „kívülről” való megtanulása. Természetesen Cox is élt e módszerrel a latin tanítása közben. Egyszer egy pénteki latin óra végén is hosszasan sorolta, hogy a legközelebbi hétfői órára mely szövegrészeket tanuljuk meg a könyvből. Miután Cox felsorolásának alig akart vége szakadni, többen megjegyzésekkel, morgással hozták Cox tudtára, hogy a hétfői pihenőnapokra feladott leckét túl soknak tartják, hisz többeknek családi programját tette tönkre a sok magolnivaló. Coxnak szokása volt, hogy, ha az osztályhoz beszél, alacsony, tömzsi testalkatát azzal kompenzálta, hogy minden tanteremben a tábla előtt lévő dobogónak az osztályhoz legközelebbi szélére állt ki, fejét jellegzetesen magasra emelte, így azt a látszatot keltette, hogy alacsony testmagassága ellenére fölénk „magasodott” és jellegzetesen szúrós tekintetével és mindig ragyogóan fényes félcipős lábával és mindig kifogástalan elegáns öltözkéiben a dobogó szélén billegve, mint egy énekes madár intézte hozzánk mondanivalóját a szerinte egyáltalán nem sok memoriterrel kapcsolatban és ujjain számolva kifejtette, hogy szerinte hány időegység áll rendelkezésünkre, hogy az általa felsoroltakat megtanulhassuk: Cox időszámítása valahogy így szólt: 1 – ma délután, 2 – ma alkony, 3 – ma este, 4 – ma éjszaka, 5 – holnap pitymallat, 6 – holnap hajnal, 7 – holnap reggel, 8 – holnap délelőtt, 9 – holnap dél, 10 – holnap délután, 11 – holnap alkony, 12 – holnap este, 13 – holnap éjszaka, 14 – holnapután pitymallat, 15 – holnapután hajnal, 16 – holnapután reggel 17 – holnapután délelőtt, miután ekkor összefoglalta, hogy eddig csak! 17 „nap” volt, amit felsorolt, hálás nevetésünkre abbahagyta sajátos időszámításának felsorolását, mivel érzékelte, hogy a dobogó szélén billegő produkciójával belenyugodtunk a sok feladott memoriterbe, hétfőn természetesen mindenki fújta a leckét, pedig többen családi kiránduláson voltak az ország távoli helyein, de a hátizsákban ott volt a latin könyv és vonaton, szálláson mindenki tanult, a családból meg volt, aki ki is kérdezte, hát erre is jó, ha emlékezünk, ha megállunk Cox

sírjánál és magunk elé képzeljük, ahogy a dobogó szélén egyensúlyozza magát. Már csak azért is jó minderre emlékezni, mert sok helyen már latint sem tanítanak, no meg már dobogó sincs a mai tantermekben, de Cox van! Igen sok egykori diákja Szívében! Hát nyugodjék Békében és az Örök Világosság Fényeskedjék Neki!